

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อกบรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการครุภำพอังกฤษในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยศึกษาภาระงานของครุภำพอังกฤษในด้านภาระงานสอน และภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงานสอน ความต้องการครุภำพอังกฤษทั่วไปและครุภำพ อังกฤษ เพื่อการอาชีพในด้านปริมาณ โดยจำแนกเป็นโรงเรียนในส่วนกลาง โรงเรียนในเขตเมือง และโรงเรียนนอกเขตเมือง รวมทั้งศึกษาความต้องการครุภำพอังกฤษด้านคุณภาพ ที่เกี่ยวกับความสามารถทางด้านการสอน ความสามารถเฉพาะสาขาวิชา และความสามารถ พิเศษอื่น ๆ ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยฯ วิชาภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ทั่วประเทศ จำนวน 348 โรง และหัวหน้าหน่วยฯ วิชาภาษาอังกฤษที่อยู่ในโรงเรียนกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 348 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้โรงเรียนในส่วนกลาง จำนวน 24 โรง โรงเรียนในเขตเมือง จำนวน 108 โรง และโรงเรียนนอกเขตเมือง จำนวน 216 โรง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับความต้องการครุภำพอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบสอบถามฉบับนี้ได้ผ่าน การตรวจสอบความตรงเจิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองส่วนหนึ่ง และส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์อีกส่วนหนึ่ง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 312 ฉบับ ผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 300 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 86.21 และได้ทำ การวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านั้นด้วยการหาค่าร้อยละ ค่ามัธยมเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน (S.D.) และค่า naïve จำนวนครุภำพอังกฤษที่ความมีจากสูตรวิเคราะห์อัตรากำลังครุภำพตามเกณฑ์มาตรฐานกรมสามัญศึกษา พ.ศ.2535 โดยการพิจารณาคานการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาอื่น ๆ ที่ครุภำพอังกฤษได้รับมอบหมายให้ทำการสอนพร้อมทั้งหาสัคส่วนระหว่างจำนวนครุภำพอังกฤษที่ความมีตามเกณฑ์มาตรฐานกรมสามัญศึกษา พ.ศ.2535 กับจำนวนครุภำพอังกฤษที่มืออยู่จริง

การวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. ในค้านภาระงาน ผลการวิจัยพบว่า

1.1 ในค้านภาระงานสอน ครุภำพมาตรฐานวิชาภาษาอังกฤษมีคานสอนเฉลี่ย 20.76 คาน/สัปดาห์ หัวหน้าหมายวิชาไม่คานสอนเฉลี่ย 18.48 คาน/สัปดาห์ และรองหัวหน้าหมายวิชานี้คานสอนเฉลี่ย 19.15 คาน/สัปดาห์ เมื่อจำแนกตามที่ตั้งของโรงเรียนพบว่า ครุภำพอังกฤษในโรงเรียนส่วนกลางมีคานสอนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 18.67 คาน/สัปดาห์ ครุภำพอังกฤษในโรงเรียนเขตเมืองมีคานสอนเฉลี่ย 19.76 คาน/สัปดาห์ และครุภำพอังกฤษในโรงเรียนนอกเขตเมืองมีคานสอนเฉลี่ยมากที่สุดคือ 21.15 คาน/สัปดาห์ และเมื่อจำแนกโดยในหมายวิชาพบว่าครุภำพมาตรฐานวิชาภาษาอังกฤษมีคานสอนเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือรองหัวหน้าหมายวิชา และหัวหน้าหมายวิชาซึ่งมีคานสอนเฉลี่ยน้อยที่สุด เช่นเดียวกันในทุกที่ตั้งของโรงเรียน

1.2 ในค้านภาระงานอื่น ๆ พบว่าครุภำพอังกฤษได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานสนับสนุนการสอนเป็นปริมาณเฉลี่ย 6.19 คาน/สัปดาห์ โดยที่ปฏิบัติงานในฝ่ายวิชาการมากที่สุด ส่วนการปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานต่าง ๆ ในโรงเรียนพบว่า ในภาพรวมครุภำพอังกฤษได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าระดับขั้นมากที่สุด เมื่อจำแนกตามที่ตั้งของโรงเรียนพบว่าครุภำพอังกฤษในโรงเรียนส่วนกลางได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าคณบดีมากที่สุด ส่วนครุภำพอังกฤษในโรงเรียนในเขตเมืองและโรงเรียนนอกเขตเมืองได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าระดับขั้นมากที่สุด

ส่วนการจัดครุเข้าสอนภาษาอังกฤษนั้นโรงเรียนส่วนใหญ่จัดตามความเหมาะสม และเมื่อจำแนกออกตามที่ตั้งของโรงเรียนพบว่า โรงเรียนในส่วนกลางส่วนใหญ่จัดครุเข้าสอนภาษาอังกฤษโดยแยกเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือตอนปลาย ในขณะที่โรงเรียนในเขตเมือง

และโรงเรียนนอกเขตเมืองส่วนใหญ่จัดครุเข้าสอนภาษาอังกฤษตามความเหมาะสม เช่นเดียวกัน

ในค้านการรับภาระงานสอนในหมวดวิชาอื่น ๆ นั้น ส่วนใหญ่ครุภาษาอังกฤษต้องรับภาระงานสอนในรายวิชาภารกิจกรรมต่าง ๆ มากที่สุด

ส่วนการที่ครุในหมวดวิชาอื่น ๆ ได้รับมอบหมายภาระงานสอนภาษาอังกฤษโดยที่ครุที่ปฏิบัติงานสนับสนุน มีครุในทุกหมวดวิชาได้รับมอบหมายภาระงานสอนภาษาอังกฤษโดยที่ครุที่ปฏิบัติงานสนับสนุน การสอนรวมทั้งครุที่ปฏิบัติงานในฝ่ายบริหารได้รับมอบหมายภาระงานสอนภาษาอังกฤษมากที่สุด

2. ในค้านความต้องการครุภาษาอังกฤษด้านปริมาณ ผลการวิจัยพบว่า

2.1 จำแนกครุภาษาอังกฤษ และความต้องการครุภาษาอังกฤษที่พิจารณา จากเกณฑ์มาตรฐานกรมสามัญศึกษา พ.ศ.2535 พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีครุภาษาอังกฤษน้อยกว่าเกณฑ์มาตรฐานจำนวน 0.03 คน/โรง และเมื่อคำนวณจากโรงเรียน มัธยมศึกษาห้าวประเทศที่เป็นประชากรในการศึกษาครั้งนี้พบว่า มีครุภาษาอังกฤษน้อยกว่าเกณฑ์ มาตรฐานฯ อยู่จำนวน 52.05 คน

เมื่อพิจารณาตามที่ตั้งของโรงเรียนพบว่า โรงเรียนในส่วนกลางมีจำนวนครุภาษาอังกฤษเกินเกณฑ์มาตรฐานฯ มากที่สุด คือ 3.32 คน/โรง หรือ 368.68 คน เมื่อคำนวณร่วมกับประชากรซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในส่วนกลาง จำนวน 111 โรง รองลงมาคือโรงเรียนในเขตเมืองซึ่งมีครุภาษาอังกฤษเกินเกณฑ์มาตรฐานฯ 0.40 คน/โรง หรือ 174.90 คน เมื่อคำนวณร่วมกับประชากรซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตเมือง จำนวน 439 โรง สำหรับโรงเรียนนอกเขตเมืองมีจำนวนครุภาษาอังกฤษน้อยกว่าเกณฑ์มาตรฐานฯ กำหนด กล่าวคือมีความต้องการครุภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 0.62 คน/โรง หรือ 925.63 คน เมื่อคำนวณร่วมกับจำนวนประชากรซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษานอกเขตเมือง จำนวน 1,491 โรง

2.2 จำนวนครุภาษาอังกฤษ และความต้องการครุภาษาอังกฤษที่พิจารณา จากการคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ พบว่ามีความต้องการครุภาษาอังกฤษทั่วไป ที่ช้านาญในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นมากที่สุด เช่นเดียวกันในทุกที่ตั้งของโรงเรียนโดยในโรงเรียนส่วนกลางต้องการครุภาษาอังกฤษทั่วไปเพิ่มขึ้น 1.90 คน/โรง

ในเขตเมืองต้องการครุภำษากองทุนทั่วไปเพิ่มขึ้น 4.70 คน/โรง และนอกเขตเมืองต้องการครุภำษากองทุนทั่วไปเพิ่มขึ้น 3.57 คน/โรง ซึ่งเมื่อคำนวณร่วมกับจำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศ ซึ่งเป็นประชากรในการศึกษาครั้งที่ ๒ จำนวน 2,041 โรง พบว่ามีความต้องการครุภำษากองทุนทั่วไปเพิ่มขึ้น 7,286.37 คน

สำหรับความต้องการครุภำษากองทุนเพื่อการอาชีพนี้ผลการวิจัยพบว่ามีความต้องการครุภำษากองทุนที่จำเป็นในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการห้องเรียนที่ขาดแคลนการเพิ่มมากที่สุด โดยในโรงเรียนส่วนมากต้องการครุภำษากองทุนเพื่อการอาชีพเพิ่มขึ้นอยู่ที่สุดคือ 0.19 คน/โรง โรงเรียนในเขตเมืองต้องการครุภำษากองทุนเพื่อการอาชีพเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ 0.96 คน/โรง และโรงเรียนนอกเขตเมืองต้องการครุภำษากองทุนเพื่อการอาชีพเพิ่มขึ้น 0.39 คน/โรง ซึ่งเมื่อคำนวณร่วมกับโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศที่เป็นประชากรในการศึกษาครั้งที่ ๒ จำนวน 2,041 โรง พบว่ามีความต้องการครุภำษากองทุนเพื่อการอาชีพเพิ่มขึ้น 1,122.55 คน

3. จากการศึกษาความต้องการครุภำษากองทุนด้านคุณภาพตามความคิดเห็นของผู้ให้มาในวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า

3.1 ในด้านความสามารถด้านการสอน ผู้ให้มาในวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ให้ความต้องการครุภำษากองทุนที่สอนได้ดีในทุกห้องจะ เป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ครุภำษากองทุนที่สามารถวิเคราะห์และเลือกวิธีสอนได้อย่างเหมาะสม ครุภำษากองทุนที่สามารถผลิตสื่อการสอนและใช้เครื่องมือสอนที่มีอยู่ได้ ครุภำษากองทุนที่สามารถปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนจริงได้ ครุภำษากองทุนที่สามารถสอนได้หลายรายวิชาในหน่วยภาษาอังกฤษ และอันดับสุดท้ายคือครุภำษากองทุนที่สามารถวัดและประเมินผลการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อจำแนกออกตามที่ตั้งของโรงเรียนพบว่า ผู้ให้มาในวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนส่วนกลางส่วนใหญ่ต้องการครุภำษากองทุนที่สามารถวิเคราะห์และเลือกวิธีสอนได้อย่างเหมาะสมเป็นอันดับแรกรองลงมาคือสามารถสอนได้ดีในทุกห้องจะ ในขณะที่ผู้ให้มาในวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนในเขตเมือง และนอกเขตเมืองต่างมีความต้องการครุภำษากองทุน

ที่สามารถสอนได้ดีในทุกห้องเรียน เป็นอันดับแรก รองลงมาคือสามารถวิเคราะห์และเลือกวิธีการสอนได้อย่างเหมาะสม เช่นเดียวกัน

3.2 ในด้านความสามารถเฉพาะสาขาวิชา หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่ต้องการครุภำพภาษาอังกฤษที่มีหักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ ครุภำพที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีทั้งในและนอกห้องเรียน ครุภำพภาษาอังกฤษที่มีความแม่นยำ ลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาและกถุเกณฑ์การใช้ภาษาอังกฤษ ครุภำพภาษาอังกฤษที่มีความรู้ในเบื้องหลัง หลักการ และโครงสร้างของหลักสูตร วิชาภาษาอังกฤษ ครุภำพภาษาอังกฤษที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาเพื่อเป็นครุภำพภาษาอังกฤษโดยตรง และอันดับสุดท้ายคือครุภำพภาษาอังกฤษที่มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเป็นอย่างดี

เมื่อจำแนกออกตามที่ตั้งของโรงเรียนพบว่า หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษในส่วนกลางต้องการครุภำพภาษาอังกฤษที่มีความแม่นยำ ลึกซึ้งในเนื้อหาวิชา และกถุเกณฑ์การใช้ภาษาอังกฤษเป็นอันดับแรก รองลงมาคือมีคุณวุฒิทางการศึกษาเพื่อเป็นครุภำพภาษาอังกฤษโดยตรง ส่วนหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนในเขตเมืองมีความต้องการครุภำพภาษาอังกฤษที่มีหักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษเป็นอันดับแรก รองลงมาคือสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ ครุภำพภาษาอังกฤษที่มีความแม่นยำ ลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ และเรียนในห้องเรียน เป็นอันดับแรก รองลงมาคือมีหักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ

3.3 ความสามารถพิเศษ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความต้องการครุภำพภาษาอังกฤษที่มีความสามารถพิเศษในการวิเคราะห์วิจัยปัญหาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนได้เป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ ครุภำพภาษาอังกฤษที่มีความสามารถพิเศษในการจัดการจัดการ ดำเนินกิจกรรม และเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียนได้ ครุภำพภาษาอังกฤษที่มีความสามารถพิเศษในการจัดทำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนได้ ครุภำพภาษาอังกฤษที่มีความสามารถพิเศษในการวางแผนและให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในทุกด้านได้ ครุภำพภาษาอังกฤษที่มีความสามารถพิเศษในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์และทำสื่อช่วยสอนด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ และอันดับสุดท้ายคือครุภำพภาษาอังกฤษที่มีความสามารถพิเศษในการปฏิบัติงานในฝ่ายต่าง ๆ ของโรงเรียนได้

เมื่อจำแนกออกตามที่ตั้งของโรงเรียนพบว่า หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนส่วนกลางส่วนใหญ่ต้องการครุภำพที่มีความสามารถพิเศษในการจัดทำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนได้เป็นอันดับแรก รองลงมาคือสามารถวิเคราะห์วิจัยปัญหาเพื่อบรรบปรุงการเรียนการสอนได้ ส่วนหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนในเขตเมือง และโรงเรียนนอกเขตเมืองมีความต้องการครุภำพที่มีความสามารถพิเศษในการวิเคราะห์ วิจัยปัญหาเพื่อบรรบปรุงการเรียนการสอนได้เป็นอันดับแรกรองลงมาคือสามารถจัดดำเนินกิจกรรม และเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียนได้

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาภาระงานของครุภำพในโรงเรียนแม้จะมีศักยภาพน้อยกว่า ครุภำพที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ทั้งในการสอน และปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายซึ่งสอดคล้องกับข้อสรุปของ จอห์น เอ กรีน (John A. Green 1966 : 5-8) และสหภาพแรงงานนาฬิกา เนิร์วิ่ง สวิตเซอร์แลนด์ (1981 : 55-92) ที่ว่า ภาระงานของครุภัณฑ์ประกอบไปด้วยภาระงานสอน และภาระงานอื่น ๆ แยกเหนือจากงานสอน อีกทั้งกรณีศึกษา (2535 : 5) ที่ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติของข้าราชการครุภัณฑ์ในสถานศึกษาไว้อย่างชัดเจนไว้ นอกเหนือจากการรับผิดชอบการสอนไว้ช้าที่ได้รับมอบหมายแล้ว ครุภัณฑ์ต้องรับผิดชอบงานอื่น ๆ ที่ทางโรงเรียนมอบหมายด้วย เช่น งานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนงานอบรมครุภัณฑ์เรียน งานทะเบียน งานครุภัณฑ์ประจำวัน เป็นต้น ทั้งนี้อาจจำแนกการอภิปรายผลด้านภาระงานของครุภำพออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1.1 ภาระงานสอน ผลการวิจัยพบว่า ครุภำพในโรงเรียนแม้จะมีศักยภาพน้อยกว่า ครุภัณฑ์ในเขตเมืองเฉลี่ย 20.76 คาบ/สัปดาห์ ซึ่งนับว่าใกล้เคียงกับเกณฑ์มาตรฐานกรมสามัญศึกษา พ.ศ.2535 ที่กำหนดไว้ว่า ครุภัณฑ์ในเขตเมืองต้องสอนคนละไม่น้อยกว่า 20 คาบ/สัปดาห์ แต่หากจำแนกออกตามที่ตั้งของโรงเรียนพบว่า ครุภำพลังกฤษในส่วนกลางรับภาระงานสอนน้อยกว่าครุภัณฑ์ในส่วนภูมิภาคทั้งในเขตเมืองและนอกเขตเมือง กล่าวคือ ครุภำพในโรงเรียนส่วนกลางมีคาบสอนเฉลี่ย 18.67 คาบ/สัปดาห์ ครุภำพในโรงเรียนในเขตเมือง

มีคาบสอนเฉลี่ย 19.76 คาบ/สัปดาห์ และครุภำษากำลังกฤชในโรงเรียนนอกเขตเมืองมีคาบสอนเฉลี่ย 21.51 คาบ/สัปดาห์ นอกจากนี้ยังพบว่าคาบสอนเฉลี่ยของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษในส่วนกลางยังน้อยกว่าหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนในส่วนภูมิภาคทั้งในเขตเมืองและนอกเขตเมืองอีกด้วย กล่าวคือ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนในส่วนกลางมีคาบสอนเฉลี่ย 13.34 คาบ/สัปดาห์ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนในเขตเมืองมีคาบสอนเฉลี่ย 16.60 คาบ/สัปดาห์ และหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนนอกเขตเมืองมีคาบสอนเฉลี่ยมากที่สุด คือ 20.01 คาบ/สัปดาห์ ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบจากการวิจัยของกองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2531: 56) ที่พบว่า ภาระงานของครุในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลที่อยู่ในส่วนกลางน้อยกว่าครุในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนภูมิภาคอย่างไรก็ตามของครุในหมวดวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในส่วนภูมิภาคก็ยังน้อยกว่าอยู่ในเขตที่กรมสามัญศึกษาทำหน้าที่ให้ครุในสังกัดปฏิบัติ คือระบุให้ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งหัวหน้าหมวดวิชาต่าง ๆ ต้องรับภาระงานสอนไม่น้อยกว่า 12 คาบ/สัปดาห์ และครุในหมวดวิชาต่าง ๆ ต้องรับภาระงานสอนไม่น้อยกว่า 20 คาบ/สัปดาห์ แต่ทั้งนี้คาบสอนเฉลี่ยดังกล่าวมิใช่เฉพาะคาบสอนของครุภาษาอังกฤษเท่านั้น หากแต่ได้รวมถึงครุในสาขาวิชาอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายภาระงานสอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษด้วยซึ่งหากไม่มีครุในสาขาวิชาอื่น ๆ เหล่านี้ช่วยแบ่งเบาภาระงานสอน ครุภาษาอังกฤษจะต้องมีคาบสอนเฉลี่ยที่หนักกว่าที่เป็นอยู่อย่างเหลือเลี่ยงไม่ได้

ส่วนการจัดครุเข้าสอนภาษาอังกฤษนั้นส่วนใหญ่จัดตามความเหมาะสม โดยพิจารณาจากความถนัด ความชำนาญ หรือความสามารถของครุ และการเฉลี่ยคาบสอนภาษาในหมวดวิชาให้ใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะในโรงเรียนส่วนภูมิภาคทั้งในเขตเมืองและนอกเขตเมือง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็กอัตรากำลังครุมีจำกัด จึงมักจัดครุเข้าสอนโดยการเฉลี่ยคาบสอนให้ใกล้เคียงกัน ซึ่งต่างจากโรงเรียนในส่วนกลางที่ส่วนมากเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่และเป็นส่วนเดียวที่มีครุภาษาอังกฤษสอนภาษาโดยที่มีอัตรากำลังครุเพียงพอ จึงมักจัดครุเข้าสอนโดยการแบ่งเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยที่มีอัตรากำลังครุเพียงพอ จึงมักจัดครุเข้าสอนโดยการแบ่งแบบจะไม่ต้องรับภาระงานสอนในหมวดวิชาอื่น ๆ เลย ยกเว้นวิชาภาษาต่างประเทศอื่น ๆ และกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งการสอนในรายวิชาภาระต่าง ๆ นี้เป็นวิชาที่ครุ

ทุกคนในโรงเรียนมีหน้าที่รับผิดชอบในการสอนร่วมกันอยู่แล้ว เนื่องจากเป็นวิชาที่มีการผลิตบุคลากรตัวแทนมาโดยตรงในสถาบันผลิตครู ส่วนครูกำชากลุ่มกุญแจในโรงเรียนส่วนภูมิภาคนั้น ต้องรับภาระงานสอนในหมวดวิชาอื่น ๆ ในเกือบทุกหมวดวิชา โดยเฉพาะครูกำชากลุ่มกุญแจในโรงเรียนนอกเขตเมืองมีภาระงานสอนในหมวดวิชาอื่น ๆ มากที่สุด ซึ่งทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความขาดแคลนครูในหมวดวิชาอื่น ๆ หรืออาจเกิดจากการเกลี่ยอัตรากำลังที่ยังไม่เหมาะสม นอกจากนี้ยังพบว่ามีครูในหมวดวิชาอื่น ๆ รับภาระงานสอนภาษาอังกฤษของลงพา แต่ในโรงเรียนส่วนกลางไม่พบว่ามีครูในหมวดวิชาหรือรายวิชาใดได้รับมอบหมายภาระงานสอนภาษาอังกฤษอย่างแน่นอนโดยเฉพาะในโรงเรียนนอกเขตเมือง รวมทั้งการเกลี่ยอัตรากำลังที่ยังไม่เหมาะสมและเสมอภาค ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการจัดวางบุคลากรไม่ตรงกับตำแหน่ง หรือความสามารถเฉพาะตัว อันเป็นผลให้การทำงานไม่เกิดประสิทธิภาพเต็มที่

1.2 ภาระงานอื่น ๆ ผลการวิจัยพบว่า ครูกำชากลุ่มกุญแจต้องปฏิบัติงานสนับสนุนการสอนด้วยเบื้องต้นเดียวกันทั้งโรงเรียนในส่วนกลาง ในเขตเมือง และนอกเขตเมือง ซึ่งการปฏิบัติงานสนับสนุนการสอนนี้เป็นภาระหน้าที่สำคัญของครูประการหนึ่งเบื้องต้นเดียวกับการปฏิบัติงานสอนตามแนวปฏิบัติงานของข้าราชการครู สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา พ.ศ. 2535 ที่ได้วางไว้ อีกทั้งการปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานในสถานศึกษา ก็เป็นภาระงานที่ครูกำชากลุ่มกุญแจต้องปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้าสถานศึกษา โดยมิได้รับการลดค่าสอน ดังนั้นการปฏิบัติงานสนับสนุนการสอน หรือการปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานในสถานศึกษาจึงเป็นภาระงานที่ต้องปฏิบัติเพิ่มเติมที่เย้าย่องหลีกเลี่ยงไม่ได้

อันที่สองใน การปฏิบัติงานสนับสนุนการสอนนี้ กรมสามัญศึกษาได้กำหนดให้ครูกุญแจร่วมกันรับผิดชอบตามที่หัวหน้าสถานศึกษามอบหมายให้ปฏิบัติในสัดส่วน 1 : 10 ของปริมาณงานสอน หรือโดยเฉลี่ย 2 ค่าย/สัปดาห์ แต่จากการวิจัยพบว่าครูกำชากลุ่มกุญแจต้องปฏิบัติภาระงานเหล่านี้ เป็นปริมาณเฉลี่ย 6.19 ค่าย/สัปดาห์ ซึ่งเป็นปริมาณที่หนักโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนำไปนับรวมกับปริมาณงานสอนที่ปฏิบัติอยู่ เป็นปกติ

2. จากการศึกษาจำนำครุภัณฑ์อังกฤษ และความต้องการครุภัณฑ์อังกฤษ

ด้านปริมาณ จำแนกผลการวิจัยออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

2.1 ความต้องการครุภัณฑ์อังกฤษที่พิจารณาจากเกณฑ์มาตรฐานกรมสามัญศึกษา พ.ศ.2535 ผลการวิจัยพบว่ามีความต้องการครุภัณฑ์อังกฤษเพิ่มขึ้นทั่วประเทศ 52 คน และเมื่อจำแนกออกตามห้องเรียนพบว่า โรงเรียนในส่วนกลางและโรงเรียนนอกเขตเมืองชั้นส่วนมากเป็นโรงเรียนขนาดเล็กมีอัตรากำลังครุภัณฑ์มาตรฐานฯ กำหนดไว้ ในขณะที่โรงเรียนนอกเขตเมืองชั้นส่วนมากเป็นโรงเรียนขนาดเล็กมีอัตรากำลังครุภัณฑ์ไม่เพียงพอ และเป็นเพียงพื้นที่เดียวที่มีความต้องการครุภัณฑ์อังกฤษเพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ต้องการครุภัณฑ์อังกฤษเพิ่มขึ้นแม้เพียงเล็กน้อยไม่ถึงกับอยู่ในสภาพวิกฤตแต่อย่างใด ดังนั้นการเกลี่ยอัตรากำลังเสียหายจากโรงเรียนที่มีครุภัณฑ์อังกฤษอยู่มากเกินไปมาสู่โรงเรียนที่มีครุภัณฑ์อังกฤษขาดแคลน การย้ายสับเปลี่ยนอัตราระหว่างโรงเรียน ความมีตัวแหน่งที่ตรงกันอย่างแท้จริงเพื่อมิให้เกิดการปฏิบัติงานไม่ตรงกับความสามารถ อันจะนำไปสู่ความด้อยประสิทธิภาพการทำงานของครุภัณฑ์ และผลลัพธ์ทางการเรียนที่ต่ำของนักเรียนเหล่านี้จะเป็นการแก้ปัญหาความขาดแคลนนี้ได้ในระดับหนึ่ง

2.2 จำนวนครุภัณฑ์อังกฤษ และความต้องการครุภัณฑ์อังกฤษที่พิจารณาจากความคิดเห็นของหัวหน้าแผนกวิชาภาษาอังกฤษ

ในด้านความต้องการครุภัณฑ์อังกฤษทั่วไป ผลการวิจัยพบว่าครุภัณฑ์ที่หัวหน้าหน่วยวิชาภาษาอังกฤษมีความต้องการมากที่สุด คือ ครุภัณฑ์อังกฤษที่ใช้งานภายในด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้ยอมรับแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารว่ามีประสิทธิผลต่อผู้เรียนในการนำไปใช้ได้จริงนอกห้องเรียน แต่อัตรากำลังครุภัณฑ์ที่มีอยู่มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ได้รับการฝึกฝนในด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งครุภัณฑ์อังกฤษที่จะสามารถสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีความสามารถเฉพาะตัวในทุกห้องเรียน และสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้เป็นอย่างดีทั้งในและนอกห้องเรียนซึ่งความสามารถในด้านนี้ของครุภัณฑ์อังกฤษในระดับนี้ยังคงคือความท้าทายในประเทศไทย พันธุ์พิพิธ อุปยักษิรติ (Phonthip Unyakiat, 1991: 3849-A) ได้ทำการวิจัยพบว่ายังอยู่ในระดับที่ต่ำ ดังนั้นถึงแม้ว่าอัตรากำลังครุภัณฑ์มีอยู่จะมี

จำเนาเพียงพอ แต่ก็ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างท้าทึงจึงมีความต้องการครุภำพอังกฤษที่เข้ามาในในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นจำนำมาก

ในด้านความต้องการครุภำพอังกฤษเพื่อการอ่าน พลการวิจัยพบว่า หัวหน้ามหาวิชากำน้ำอังกฤษมีความต้องการครุภำพอังกฤษที่เข้ามาในด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวหรืองานบริการมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยเป็นเมืองเปิดสำหรับการท่องเที่ยว อีกทั้งสถานบริการต่าง ๆ ก็มีการเปิดรับนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ความต้องการกำลังค้นเส้าหันร่องรอยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและการบริการในตลาดแรงงาน จึงเปิดกว้าง ดังนั้นเพื่อผลิตกำลังคนในระดับมัธยมศึกษาออกสู่ตลาดแรงงาน และเพื่อเป็นฐานรากในการศึกษาต่อในวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง จึงมีความต้องการครุภำพอังกฤษที่เข้ามาในในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวหรืองานบริการเพิ่มขึ้น

อันนี้จากผลการวิจัยพบว่า อัตรากำลังครุภำพอังกฤษเมื่อคำนวณตามเกณฑ์มาตรฐานกรมสามัญศึกษา พ.ศ. 2535 พบว่ามีความต้องการครุภำพอังกฤษเพิ่มขึ้นทั่วประเทศเพียง 52 คนเท่านั้น ในขณะที่หัวหน้ามหาวิชากำน้ำอังกฤษมีความต้องการครุภำพอังกฤษทั้งที่เข้ามาใน การสอนภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษเพื่อการอ่านเพิ่มขึ้นถึง 8,409 คน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความต้องการที่แตกต่างกันมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการระบุจำนวนครุภำพอังกฤษที่หัวหน้ามหาวิชากำน้ำอังกฤษต้องการตามความเข้ามาในในการสอนแต่ละด้านและแต่ละหัวเชิง จึงทำให้จำนาห์ที่ต้องการมากเกินตัว ทั้ง ๆ ที่ครุภำพอังกฤษเพียงหนึ่งคน อาจมีความเข้ามาในกรรชนเหล่ายักษะ หรือเหล่ายด้านทั้งภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเพื่อการอ่านต่าง ๆ ตามความต้องการของหัวหน้ามหาวิชากำน้ำอังกฤษ

3. จากการศึกษาความต้องการครุภำพอังกฤษด้านคุณภาพตามความคิดเห็นของหัวหน้ามหาวิชากำน้ำอังกฤษ จำแนกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

3.1 ความสามารถทางด้านการสอน ผลการวิจัยพบว่าหัวหน้ามหาวิชากำน้ำอังกฤษส่วนใหญ่มีความต้องการครุภำพอังกฤษที่สอนได้ดีในทุกหัวเชิง รองลงมาคือ สามารถใช้เครื่องมือและเลือกวิธีสอนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะของครุภำพที่พึงประสงค์

ตามหลักการของคณะกรรมการส่งเสริมวิชาชีพครุ (2535 : 12-14) ในด้านเทคนิคการสอน ที่ว่าครุที่มีความสามารถทางด้านการสอนจะต้องมีลักษณะที่สำคัญ 2 ประการ คือ มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และมีทักษะในการสอน สามารถคัดเลือกวิธีสอนได้เหมาะสม

3.2 ความสามารถเฉพาะสาขาวิชา ผลการวิจัยพบว่าหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ต้องการครุภาษาอังกฤษที่มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษรองลงมาคือครุภาษาอังกฤษที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของครุภาษาที่ จอห์น เอ กรีน (John A. Green 1966 : 88-96) ได้กล่าวไว้ว่า "ครุภาษาอังกฤษมีหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนและต้องสามารถอ่าน เขียนภาษาอังกฤษล่องแคล่ง และสามารถเป็นแบบอย่างในการพูดได้อย่างดีด้วยลักษณะเด่นของเจ้าของภาษาผู้มีการศึกษา" และสอดคล้องกับข้อค้นพบจากงานวิจัยของ ประสาร มาลาภุล ฯ อยุธยา และคณะ (2530 : 175) ที่พบว่า ครุในกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศนี้จะต้องสามารถใช้ภาษาต่างประเทศที่สอนได้เป็นอย่างดี

3.3 ความสามารถพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่ต้องการครุภาษาอังกฤษที่มีความสามารถพิเศษในการวิเคราะห์ วิจัยปัญหาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนได้ รองลงมา คือครุภาษาอังกฤษที่มีความสามารถพิเศษในการจัด ดำเนินกิจกรรม และเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียนได้ ซึ่งความสามารถพิเศษของครุภาษาอังกฤษในด้านการวิเคราะห์ วิจัยปัญหานี้ สมชาย เทพแสง (2533 : 9) ได้กล่าวไว้ว่า "การวิจัยเพื่อการเรียนการสอนเป็นหน้าที่ของครุเพื่อพัฒนาและปรับปรุงวิธีสอนให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยทำให้ผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น" และในการวิเคราะห์วิจัยเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนนั้น กองแผนงาน กรมการฝึกหัดครุ (2530: 5) ได้ทำการวิจัยพบว่า ความสามารถพิเศษของครุในระดับมัธยมศึกษาในการวิเคราะห์ลักษณะผู้เรียนและการจัดกิจกรรมกลุ่ม เป็นสมรรถภาพด้านหนึ่งที่ครุต้องการการพัฒนา

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้จำแนกข้อเสนอแนะเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

เนื่องจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ยังมีการจัดความบุคลากรไม่ตรงตำแหน่งในโรงเรียนรามหังการรับภาระงานหนักกว่าเกณฑ์ที่กรมสามัญศึกษากำหนดซึ่งอาจเนื่องมาจากการขาดแคลนครุในสาขาวิชาต่าง ๆ หรือการเกลี่ยอัตราภาระลังครุที่ยังไม่เหมาะสม อันเป็นเหตุให้เกิดความต้องประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ดังนี้เพื่อแก้ไขปัญหาด้านประสิทธิภาพในการทำงานของครุ ผู้บริหารอาจปฏิบัติได้ตามแนวทางดังต่อไปนี้

1.1 ใช้งบประมาณส่วนหนึ่ง เป็นงบสำหรับครุอัตราจ้าง หรือมีโครงการแลกเปลี่ยนครุระหว่างโรงเรียนใกล้เคียง เป็นการช่วยบรรเทาภาระของครุที่จะมาแทนที่ตำแหน่งว่าง อันเป็นการลดปัญหาความขาดแคลนครุและการจัดความครุไม่ตรงกับความสามารถไปได้ในระดับหนึ่ง

1.2 เมื่อโรงเรียนมอบหมายภาระงานใด ๆ แก่ครุ ควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้ครุเหล่านี้ได้มีโอกาสเข้ารับการอบรม ศึกษาเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงานนั้น ๆ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับสถาบันผลิตครุ

เนื่องจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า จำนวนครุภายนอกถูกที่มีอยู่ในโรงเรียนมีอยู่น้อยมาก ศึกษานิยมจะนิยมไปกลับเคียงกับเกณฑ์มาตรฐานที่กรมสามัญศึกษากำหนดขึ้นมาก ดังนั้นความต้องการในด้านปริมาณจึงมิใช้ปัญหาสำคัญ หากแต่ด้านคุณภาพหรือคุณสมบัติของครุภายนอกถูกที่ต่างหากที่กำลังเป็นที่ต้องการอยู่ในขณะนี้ ดังนั้นเพื่อให้ผลผลิตของสถาบันตรงตามความต้องการของผู้ใช้สถาบัน อาจปฏิบัติได้ตามแนวทางดังต่อไปนี้

2.1 ลดจำนวนการผลิตครุภายนอกถูกที่ในระดับมีอยู่น้อยศึกษาลง และหันไปมุ่ง

เน้นในด้านสมรรถภาพของผลผลิตให้มีความเหมาะสมในภาระเป็นครุภายนอกถูกที่เพื่อสอนภาษา อังกฤษ เพื่อการสื่อสารตามความต้องการของโรงเรียนมีอยู่น้อยศึกษา

2.2 ในฐานะที่สถาบันแม่ภาระหน้าที่ในการพัฒนาคุณภาพครู สถาบันผลิตครู ในแต่ละภูมิภาคควรจัดให้มีการอบรมครุภำพฯ อังกฤษที่มีอยู่ให้ได้รับการพัฒนาเทคโนโลยี วิธีสอนใน แนวการสอนภาษาอังกฤษแบบใหม่ ๆ อยู่เสมอ โดยเฉพาะการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อเป็นการใช้อัตรากำลังครูที่มีอยู่จำกัดให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มที่ตามเจตนาหมายของรัฐในการจำกัดอัตรากำลังครู

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาถึงการวางแผนการผลิตครุภำพฯ อังกฤษในสถาบันผลิตครูต่าง ๆ ว่ามีความเหมาะสมสมหรือสอดคล้องกับความต้องการอันแท้จริงของทางโรงเรียนในระดับต่าง ๆ หรือไม่ อย่างไร

ศูนย์วิทยบรหพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย